

[illegible]

Quia etiam in istis diebus
etiam in istis diebus
Reuerentia etiam in istis diebus
etiam in istis diebus
Quia etiam in istis diebus
etiam in istis diebus
Etiam in istis diebus
etiam in istis diebus
Fine etiam in istis diebus
etiam in istis diebus
Terminum etiam in istis diebus
etiam in istis diebus
Etiam in istis diebus
etiam in istis diebus
Etiam in istis diebus
etiam in istis diebus
Consequenter etiam in istis diebus
etiam in istis diebus

2/5

Epistola

(Ampl. Pross, ca. 1489)

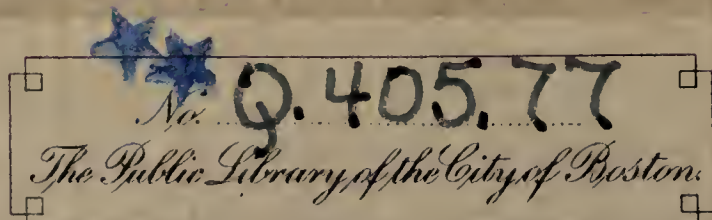
H. * 66 71

R. 559

BMC I, 125

No copy in U.S.A. (Cousin)

2.2.13.478

Epistola de mi
seria curatorum

Ecurrem est semper (scriptura teste) in faciendis
consulere. Incautus vero est ad aliqd vel consen
tire vel dissuadere. De cura pastorali suscipiēda
(amātiissime iohānes/velut iaz exptum tuis me
litteris pie consulis. Sed a me quid? Rem vtiq; difficilez
requiris. Inter clericos christo summo pastori nullus ple
bano officio viciniōr. Quemadmodū crucifixus est nob
omnibus scientibus christus a iudeis. Ita quotidie cru
cifigitur) eodem christo attestante) plebanus a parrochia/
anis. Quō enim dicit? Nō est discipulus sup mgrm. nec
seruus sup dñm suū. Si me psecuti sunt: et vos pseqntur
Si sermonem meū seruauerint: et vñm seruabūt. Christ⁹
in vitā eterna ad dexterā dei sedet: crucis obprobriū patien
ter sustinens. Plebanus in eadez vita scdm post xp̄m locū
tenet: tribulationū acies fortiter vincens. et nō solū in eter
na glā post christū erit p̄mus/qz idez cū eo habet officium.
imo in iudicando viuos et mortuos/cū xp̄o sedebit iudex
precipuus. Quia nō susceperūt predicationis eius verbū.
Unde petro de laboris p̄mio interrogāte xp̄s ait. Amen a
men dico vobis qz vos qui secuti estis me: sedebitis sup se
des iudicātes duodecim tribus israel. Pastoris ita glām ei⁹
dem z ignomiā extreme cōsidero/et in hac re tibi z cōsen
tio/et penitus dissuadeo. Inuitat ad consentiendū meritū
inducit ad dissuadēduz obprobriū Ego pastoz indignissi
mus infinitas infestatiōes sustineo. et nōdum ē finis. Si
ad xp̄i oues pascendū te induxero. ad cōscribendū tua ob
probria (q̄ rogo) sufficit pellis. Dportet ergo aliq̄s tibi tēp
tationes pponere/et his cognitis: qd faciendū sit: in te di
mittere Quisquis igit curā pastoralē portat/nouē diabolos
sine intermissione se lacerare sciat. Quod nequaquā su
stinuisset seruus: patienter tunc tolerat dominus

Primus diabolus inter oēs ē
ipse collator/q̄ duz ecclām quaz cōfert: suā esse putat Pleba
num tamq̄ aliū subditum tenet et tractat. et qz hanc inten
tionē falsam habet. missas celebrare/z quecūq; alia ad libis
suz facere iubet. Quid hac tēptatione acrius? qn̄ collatoris

irrationabilem voluntatem saltem in minimo nō implet p̄
ter cetera imperia etiā mortis periclm̄ vitę effugiet Scit dñs
qz nō mentior qđ dico. ip̄e hodie sustineo q̄ in pastore dñā
tio tā est tyrannica q̄ iniusta. vt liceat collatori plebano q̄c
q̄ mādare quē et nec habet: immo nō pōt inuestire. Dūmō
scitissimo imperator humilibus genub⁹ pstermit. nūqđ im
peratore dignior collator: qz sub plebano minime incurua
tur. Tunc et consiles apte et congrue pilatus designat qñ
dixit. Nescis qz ptātem habeo te dimittēdi et crucifigēdi su
perbe ad christū dixit. Sed qđ? Malū vitę finē pilat⁹ habu
it: sententiās christū. ita p̄culdubio sine salute oīs collator
pibit: psequēs plebanū. Herodes mltos in bethleez occidit
pueros. vt fieret deus. ppter qđ ille p mltas infirmitates in
peccatis suis pessime obiit. Collator multa plebano infert
mala vt sit plebanus. ppter qđ iste absq̄ hesitatōe: sine ple
bano vitā termīabit. Hec singula per vindictā dicta sunt.
vt dū h̄mōi malū non manet inultū: oīs collator discat ex h̄
suo plebano esse subiect⁹. et toto corde studeat illū diligere
sine quo nequaq̄ pōt aīam suā saluare. Ad qđ sermonem p
trabo? Tm̄ plebanū collator tribulat. vt p̄t infinitas istas
tribulatiōes: multos: ecclesias suas pmutasse cōstat. Qui
malunt tranquillam vitā ducere: q̄ iniurijs subiacere.

Secundus diabolus est custos

ecclesie qui q̄nto minor in ptāte: tāto maior in psecutione.
non manifeste ledit. sed vt serpēs occulte retropūgit. Ille te
p prātū trāseūte in gramibus latens: indeliberate mordet.
et iste: vbi non putas: improuise nocet. Famuli conditōez
vtest: gerit in domo tua. singula q̄ agunt: pspicit. Sz qñ
emolimētū cōsuetū a te nō suscipit: oēm inuidiam contra te
accendit. Secreta tua que ante amicus zelare studuit: cun
ctis tunc inimicus reuelare non cōtremit. D infestatio
sup omēm infestatōnem magis seuera. Faculis manifestis
p̄icitur clipeus Cōtra occulta campanatoz rela: nullus p
ficit galerus. Quid crudelius? Sicut aliquñ apud iudeos
iudas tradidit xpm. ita apđ aduersarios suos cāpanatoz
accusat plebanū Et quemadmodum per pacis osculū: suū

Iste didicit facere bellum. sic per falsam amicitiam contra dominum suum iste non desinit suscitare prelium. Ego inutilis ecclesie pastor multa beneficia campanatori cuidam exhibui. sed quicquid propter suam maliciam beneficia solita abstuli: tam cito in malis que deo teste non feci validum apud officialem traditorem cognoui. Sed quid? Judas se suspensum pessime suum luit reatum. et multos cognosco campanatores in summa paupertate suum penitere flagitium. quorum scelera ita singulis plebanis sunt cognita. ut tamquam oves errantes: nusquam habere possunt seruicia

Tercius diabolus est coca tua

domina. per quam habes tot temptationum stimulos: quot in capite geris capillos. nunquam fidelis. semper pigra. in cunctis rebellis. Que nisi ab omnibus esset despecta meretrix: nullatenus domus tue fuisset facta dispensatrix. Et quia est famula tua: non permanens vxor: in singulis abstrahit. ut dum a te propter sui maliciam expellitur: penuriam nullam in futuro patiatur. tanto minus te curat. quanto plus: quia ea carere non potes: considerat. Hoc malum et alia quod plura quando cumque in ea inuenies: ab intra per iracundiam consumeris. Malum est si percutis. peius est: si ad hoc nihil dicis. tunc si rem recte discutis: nullum te miserabilius apprehendis. Cum vero non: aut vix sit fidelis viro legitima. quod modo esse potest comoda plebano soluta. Si (quod valde rarum est: et accidens) matronam sanctam habet: super omnes sanctos eandem celebrare oportet. Et quis in dispensando commodat: tamen multum verbis suis mutilibus stimulat. Ceterum: leccatrix forsitan est. igitur vult libidinis ardorem in ea a te extinguere. quem si non deles male habes. Si vero animum eius cupientem exples: te ipsa non tu illam possides. Sic fit antequam cocam cum filiis dimitteres: potius ecclesia dimissa cum eisdem exul maneres Deu quanta miseria curatorum. Numquid melior buccella panis alere exiguum cum pace: quam domus plena diuitijs: ecclesia magna cum ineroze. Sed obiceret quis. damna plurima suscipis. preter omnia famam bonam amittis. cur non

pocius probam et honestam queris. ex cuius prouida dispensatione multa comoda capis. et omnem infamiam p̄ter fugis. Quantum ego capere possum: q̄ infelix uiuis. tue i felicitatis manifesta causa ipe existis. Audi. quia qui talia pponis q̄ insipienter loqueris. Sine dubio hec amplius non obūcis: si diligenter quam dicam curatoruz ignominiā agnoscis. **Suspensor Excozeator. Curator.** nomina differentia sunt officia. **Suspensor:** fures patibulo annectit. **Excozeator** ipsos equos excozeat. **Curator:** dei populū informat. Illoz officium quodlibet est necessarium. **Mū** dus eisdem carere non potest. Cum fures omnia tollerent. Equi ad nares feterent. Homines boisarent. Quantū igitur isti tres omnibus hominibus necessarij sunt. tantū omnes homines eos despiciunt. Inter suspensorem excoziatorem. Curatorem in laicis quo ad aspernationem. nihil i terest. Ego nondū pastoralet curam gerens: honestā quādam matronam in cocaz futuram subtilibus verbis meis conueni. Sed qñ famulandi tempus aduenit: infamatōez timens: famulari respuit. **Seruus** cū capellanis comedere uoluit. **Sus** cū gallinis aucis esuriuit. **Nemo** vaccas mul sit. omnis honesta famulatum meum fugit. Quis precor me tunc angustior fuit: quem etiā inuitum deum testifico: multum infamatam psonam. **Slauicam** natura infidelez bibulaz in meam dispensatricem recipere oportuit. Dic ergo queso que virtuosa. munda. casta. suspensori. excoziatori. curatori vnq̄ famulabitur? **Forte** itez obūcis. quasi omnis curator concubuit. quia uero casta ancillas suas multos curatores maculare ap̄phendit. **Maculationez** fugiens: famulari contemnit. **Sibi** ip̄i igitur talis contrarius existit. Si continenter uiueret: nullam in honestis acquirendis difficultatē haberet. Audi qui ita impperas. Quis fortior. sanctior. samson. dauid. salomone. Si fortitudo. sanctitas. sapientia. samsonem dauid. salomonem. a concubitu mulieris p̄seruare non potuit. quis curatores ab eodem veneno vnq̄ liberabit? **Sicut** impossibile est. cum pice communicari. et ab ea non coinquinari. ita non suscipiendum est cum muliere habitare. et ab ea non maculari.

Si vir uxorem habens non vivens sine necessitate castita-
tem conjugalem sepius defedat. Quod rarum est: si curator
uxorem non habens semper vivens se non coinquinat. Ab
hoc tempore quo clericos ab uxoribus sanctio apostolica
sequestravit: nullus unquam quantumcumque sanctius et con-
tinens sine suspitione fuit. Fortiter propterea audeo in medi-
um proferre. Si inter curatores nullus concubinarium
esset adhuc propter eandem suspitionem curatori honesta non
deserviret. Quapropter cum fiducia loquor nisi ecclesia pro-
fertim curatores in antea uxores habere tolleret cum scortis
omnes usque ad unum domesticarum curarum portare oporteret
Quantum dedecus. Unde populus incidit damnationis
periculum. unde deberet sumere bene vivendi exemplum.
Antea per sacerdotis prolem tota nostra salus profluxit.
Nunc autem non nisi scandalum venit. Olim unusquisque
sacerdotum in sua legitima contentabatur. Nunc vero sa-
cerdos quia propriam non habet: feminis indifferenter vi-
tetur. De illis nemo quod malum est promebat. De istis
quomodo luxuriantur etiam puer cantat. Sic ad ultimum
quicumque es plebane / si cocam etiam honestam habes et
multa ex ea incommoda recipis, et super omnia infamias
incurras

Quartus diabolus est vitricus

Qui ecclesie tantum impugnat. quantum est quod non con-
siderat. in ecclesia tua sine licentia mendicat. Mendicandi
tempus non observat. De comodo tuo semper murmurat
quando non totum ad suam tabulam accumulatur. ad fabas
te non curat. Qui oblationes recipiendi auctoritatem se ha-
bere existimat. preterea ecclesie legata solus capit. Tabulam
tecum non dividit. imagines cereas sicut suas ad trabes ne-
ctit. Lascos. ova. pullos. linum vendit. Limiterum grami-
na metit. In crequis lumina tollit. Sedes in ecclesia edi-
ficandi et quocumque reponendi licentiam tribuit. Compu-
tationem receptorum expositorum sine te facit. Unum duxerat
deest. Missas celebrare nescit. alias totam ecclesiam tuam regit
O dura temptatio. quid est plebanus. si quicumque in ecclesia ad libitum facit

tricus. Non sit super magistrum discipulus neque super dominum seruus. Dominus ecclesie est plebanus. sed seruus ipse vitricus. Quicquid ergo in sopno nominatis ecclesie acciderit. vitrici est colligere. sed solius plebani est dispensare. Vitricus colligat. collecta representat. tunc plebanus si ex collectis ecclesie partem dederit: ex gratia et misericordia venit. quod solus omnia iure dictante seruare poterit. Sicut sine capite membra corporis non possunt viuere. Ita quod caput eius est sine plebano ecclesia esse non potest. Si igitur indigens plebanus fuerit. et singula sine diuisione ad tempus donec resurgat retinere poterit. Melius est enim ecclesiam quam ipsum plebanum egere et degere. quemadmodum securius est membrum quam ipsum caput perire. Quamobrem sit quodcumque. si aliquid ecclesie tantum legatum fuerit. suam mediam portionem ex legato. plebanus canonice recipit. Si plebano tantum defunctus legauit cum ecclesia si uult diuidit. Si aliquid plebano et ecclesie simul indeterminate legatum fuerit: equalis diuisionis fiat. et uterque mediam portionem recipiet. Si vero in specie illud plebano. et istud ecclesie in testamento idem defunctus determinat unusquisque suum testamentum sine diuisione obtineat. In summis festiuitatibus diebus patronorum dedicationis festis beate virginis quicquid tabula capit cum plebano vitricum equaliter diuidere conuenit. Denique si ecclesia necessitate coacta non fuerit: quocumque tempore mendicando circuit mediam partem plebanus iuste capit. Et quod ex pura gratia et misericordia venit ut cum ecclesia dictas diuisiones facit. Item caseos. oua. pullos. linum pro domo sua semper non immerito tollit imagines cereas. lumina in exequiis quando ceram non habet cum ecclesia diuidat. Limiterum gramina vitricum metere non annuat. sed campanatori si pauper est tribuat. In ecclesia edificare aut quicquam reponere si ne licentia sua non permittat. Computationem omni anno plebano non collatori faciat vitricus. Campanatorem et vitricos locare: tantum ad plebanum spectat. Nec si ut dictum est: vitricus non obseruat: sed in his contra plebanum friuole decertat: maiorem excommunicationis sententiam intrat: aqua non nisi papa liberat. Quod stulticia et omnium curato-

rum demēcia. miroꝝ de vobis atq̃ mirari non sufficio. bis
in anno omnes ad sanctam synodum conuenitis. et pessi/
me in vobis vitricos dominari sinitis. Collatores de ec/
clesie bonis villas. agros et allodia emere fauetis. et vos
potius non contradicendo in miseria magna degetis. Flō
nescitis quia omnia ecclesie accidentalialia sine diuisione tā
to iustius capiatis. quanto ecclesiam ppter supabundanti/
az sine spe recipiendi inutiliter multis multa accommo
da re conspiciatis. Sic demum qui collatoris non plebani in
tuitu vitricus existit. non quod plebanus: sed quod colla
tor iubet facit. Ex iure omnia se recipere credit. que pleba
nus ex misericordia et gratia pie ecclesie dimittit

Quintus diabolus est ipse ru //

sticus ideo malus. Quia nullus in eo intellectus. p̃dicatō
nes tuas vituperat. Contra missas tuas longas murmu
rat. Tempore interdicti de diuinoꝝ cessatione te inclamat.
Ad q̃ non teneris obligat. excommunicatus offendere co
gitat. laborans contra cibū et potū tuum mercedem semp
insultat. Offertoriū non p̃sentat. et qz q̃ habes sine labore
te possidere existimat. tricesimos. votiuas. vigiliās. anima
rū commendationes. testamenta. ⁊ his similia: studio quo
potest: impedire non cessat. Nisi omnia ista prius impedi
at: firmiter credas ad infirmum te venire cū sacramentis
nullatenus rogat. Quot saxagenas vaccas vestimenta ⁊
cetera ex inuidia sic obtinet rusticus. quod alias p̃ bonam
agonizantis voluntatem merito omnia tolleret plebanus.
Deniqz quia domum tuam vicinam sue videt. differentias
inter te et alium rusticum non habet. Quicquid ergo totā
communitatem facere oportet: ad hec te angustiare nō pu
det. Quid hac redurius? Si communitatem cum rusticis
seruare contempseris: recte quidem facis. sed ex hoc infin
itas persecutiones. lapides sup caput tuum colliges. Flup
rustici mei aquarū necessitatem sustinentes tota communi
te iuuante per occultas fistulas fontem quendam vicinum
te mediam villam perduxerant. ecclesiam campanatores a/
quas haurire sine contributo p̃miserant. sed quia duos an

reos dare penitus. quos mihi contribuendos dictarant. cum magna temeritate meam ab aquis famulam repulerant. In tantum contra me fremere ceperant. ut etiam aerem si potuissent prohibere parati erant. Quanta in curatores ipsorum rusticorum invidia. Numquid una plebanus cum ecclesia in singulis immunitate gaudet? Qua igitur fronte plebanus ad contribuendum arcent. et ecclesiam cum campanarum toribus libere ferre aquas fauent. nisi quia rustici de prospero successu ex intimo corde semper dolent. Curatorum igitur nullus cum rusticis communitatem teneat ad pascendum porcos. vaccas. oves. aucas. non contribuat ordine cum tangente non custodiat. Ad spes. munitiones communes reparandas familias suas non mittat hoc solum caueat de suis rusticis ut damna non sentiat. quicquid alias sit quodcumque communitatem facere oporteat liberum ab hoc se fore sciat. Si secus faciat totiens quotiens excommunicationis sententia eum mulctat: tandem omni tempore rustici plebanus invidet et in nullo sibi fauent Et si aliquando eo carere possent. dudum in ipso lapides misissent

Sextus diabolus est ipse officialis. Quanto sua iurisdictio latior: de tanto in plures tyrannidior et fortior. Quemadmodum vultur hinc et inde volat ut laceret pullos. Sic iste iam ab illis iam ab istis parochianis explorat. ut exaccionet plebanos. Mandata innumerabilia mittit: si non in eorum executione magis quam in tua negociatione diligens fueris. Itineris importunitatem domus tue dispensationem non ponderat. Gaudens illico te citat. ut mali quid in te inueniat non ut puniat: sed magis ut marsubium suum impleat. Si non comparueris: indignationem eius quis enarrabit? Sicut canis impetuosus se latrat. et nisi panes ante eum proijcias: a latratione non cessat. Ita iste assidue te infestat. et nisi florenas expendas: quod solum optat: mandare non cessat. nec mandata cassat. Et quomodo securus esse poterit unquam ipse plebanus quem etiam quotidie proprius lacerat prelatus. Scribit salutes in domino: quasi si fautor tuus optimus. et inter omnes persecutores in la /

terando non est pessimus. Mandatis suis aliquando dominus iustis (quomodo potest) contra te rusticos incitat. Mandat iterum. mandare non cessat. sed illata a rusticis iniuriam te conquerente non vindicat. O magnum periculum si processus exequeris rusticus impugnat. Si non publicaueris: officialis murmurat. O plura sunt que in festant plebanum. Sed profecto nihil est quod fortius officiali impugnaret. Qui te sine causa infamat. Numquid est malus: qui quodammodo ex nihilo te irregularem probat. Quomodo poterit esse bonus? In ecclesie mee districtu: multi sunt fornicatores et adulteri. pauperes occulti. nobiles manifesti. Citat pauperes manifeste ad libitum suum. et punit. honorat nobiles nec pleccit. Si ex alio officialis nequicia non patet: ex isto omnibus hominibus aperte claret. Hec presens epistola cum tanta audacia non profert. nisi omnis homo in hoc officiali malediceret. Recipit pecuniam et admittit ignominiam. Amat denarium et tolerat fornicarium. Tollit munera et destruit iura. Credit rustico. et inuidet plebano. Nisi portauerit munus: nullus ab eo est acceptus. Citat monet. excommunicat. aggrauat. reaggrauat. relaxat. interdicat. In his omnibus non dei gloriam querit. sed solum lucrum querit. pecunie seruit. et innumera mala propter hanc committit. Tanta in curatores est ipsius officialis tribulatio. Si ecclesiam non haberem: nullam utique susceperem. Quia omnibus alijs diabolis dormientibus iste solus ad nocendum vigilat. Alijs quod escentibus iste solus inquietat.

Septim⁹ diabolus est ipse episcopus. Qui quod per totum annum omnis sollicitudo tua collegit. hoc iste per subsidium tollit: singula bona tua quod possides: immunia sunt. Jam episcopus contributum: Jam postulat subsidium/ sic qui immunitatem bonorum tuorum deberet conseruare de anno in annum: hanc non pudet ipse infringere. Episcopum solum cum necessitas ingruat quod propriis releuare stipendium: non potest caritativum postulare decem subsidium

Dudū iam nulla necessitate rationali quodammodo vrgente sine misericordia req̃siuit contributū. Hunc vero q̃si nūq̃ esset sibi subuentum; instanter postulat subsidium. Quod super omnem lupum lupus rapax. lupus eo esuriēte ouē rapit. et nisi summa vrgēat necessitas: non redit. Episcopum autē nullā penuria cogit. et semper ad alterum annum subsidium capit. sic bona tua que alias manerent immunia: per continuum sine causa subsidium facit ciuilia. Sup̃ quadraginta marcas subsidij collectori numerāui i tantis me marcijs satisfecisse existimāui. collector institit. p̃ter has registrāles poposcit. et de qualibet marca scribenda tres hallēses recepit. bursam penitus euacuauit. et me dolente ip̃e r̃isit. Rusticus prebet censum. et satisfacit domino. plebanus donat subsidium. nec sufficit episcopo Quantum igitur ex iniustis registrālibus colligere valeo neminem ip̃o episcopo cupidiores apprehendo. qui ne in subsidio censiāt aliq̃d damnum per curatozū sudores collectori dat suū precium quod tantū est. Vellem potius fieri subsidij collectenarius. q̃ effici ecclesie m̃snensis vicarius. Quid est. quia officialis in synodo sepi⁹ audit hoc verbū neutrale vacat: nisi quia cum multis alijs episcopus vltra vires plebanus exactionat. dignitatē aut libertatē non defensat. lupos baclo pastoralī non fugat. Dū in curiam episcopalem venerit plebanus. vix ad eum beneueniatis dicit. Si vero nobilitat⁹ nō solū cū omni sole unitate acceptatur. imo celariū cū optimi liquoris vasis aperit. Ad p̃adiū. cenā inuitat. causa eius auditur et expedit. Plebanus vero spernitur. nec cib⁹ nec potus ei prebetur. Iniusta causa damnatur. Prudenter loquitur et arguitur. sic quidem a proprio dño suo repellitur. et a cunctis vasellis odio habetur. Agri tolluntur. cēsus alienantur. domus parrochiales violantur. Clerici sine causa tamq̃ latrones captiui ducunt. quotidie in clerū violentie aguntur. Et quasi non sit ep̃s vel p̃latus hec oīa ppetrantur. Numquid es ep̃s? Si deniq̃ ep̃s. vbi queso est tuus baculus? Si tenes baculū: cur non phibes lupū? Dirrecuperabile damnum. Perditus est omnis clerus. qz amici sūt pastoz et lup⁹. Sz timendū est: cū lup⁹ ampli⁹ n̄ ha

buerit oues: denozabit et pastore. et iusto iudicio pastor cum
ouibus perit. qui nullam diligentiam circa oues habere voluit.
Frustra et indigne geris o episcope baculum: te ordies cele/
brante. quem gerere non vis lupo clez tuum inuadente. Dilige/
tem igitur curam de ouibus tuis habeas: quoniam et lac ac butyrum
contributum cum subsidio de die in diem congregas. Dic cum
saluatore qui vos audit: me audit. et qui vos spernit: me sp
nit. Et quandoque in curiam tuam venerit plebanus: honora illum.
quemadmodum in eterna patria christus honorat apostolos. Deus
ei iniuriam tuam reputa lupos sibi insidiantes cum magna stren
nuitate ad aliorum terrorem fuga. Tu enim es christus / ple
banus tuus discipulus. Sicut in suis tribulationibus
christus non deseruit apostolos. nec et tu in suis infinitis
tribulationibus ac persecutionibus dimittas plebanos.
Sed heu: quod non plantauit lupo: tollit. Quia magis
lupos quam oues diligit episcopus. Sic demum de bonis eccle
siae diues est vasellus. et summe pauper semper manet plebanus

Octauus diabolus est ipse ca
pellanus hic in ecclesia tua. nec cantat nec legit. nisi unde ipse
suum profectum habere possit. Vir sine confusione redem can
tat. et quasi in singulis tibi rebellat. Si prandium tuum et
cenam non semper equaliter sumit. non solum in te: sed in cocam
tuam etiam fremit. et quod tecum discordat: rixas quomodo
potest: aduersum te excitat. Forte ebrius est per totam noctem
in taberna leuat catros. et mane non pudet immola
re sacrificium. Sonoletus est quando in ecclesia tua deberet como
dum tuum agere: iacens in lecto. forte adhuc matutinas cum accessu
altaris debet incipere. Impatiens est. vult equitare. non curat
si te oportet per pedes ambulare. et si non habuerit equum: non
complet tuum ministerium. Quotiens ego plebanus fui pe
destis. et dura feci vestigia. Ipse capellanus in equo meo quod
etus et letus cantauit carmina. Curiosus est. iungit se vassel
lis. loquitur quod non audiuit. recitat quod non vidit. Et si
persequendi modum non haberent ex alio: quanto noceant plebano.
habent ex capellano. Superbus est in ministerio. semper
locum formosum appetit habitum: non ut in hoc decoret

christum: sed magis vt ad se inclinet populum. Non vt p
illam honestatem de cetero maneat capellanus. sed magis
vt depulso domino suo: ipse futurus succedat plebanus.

Auarus est. comodum tuum pro posse impedit. Sepius
q tuam obseruaret coquinam: in votiuas vigilias: hoc est
in suum profectum vertit. Te accrescente semper dolet. qz
nihil dicere audet. Ubi potest: occulte nocet. In mari igit
arenam numera. Et in capellano temptationes pensa. Et
proculdubio qui te putas esse plebanum et dominum: in
uenies te tuorum capellanoz in capellano et seruum

Nonus diabolus est ipse predi

cator. Qui quanto in doctrina gloriosior: tanto plebano in
festior. acceptum se in populo considerat. et plebanum qua
si cifram pro nihilo reputat. Et quia scientia inflat non so
lum a plebano: sed etiam a capellanis tan qz prepositus ce
lebrari oportet. Si non semper delicata cibaria māducat.
vinū pditū cū cereuisia optia potat. De hoc in ambone p
dicat. coram plebis multitudine te scandalizat. Non in su
orum verborum apparatu profectum tuum queritat. sed
quomodo ipse accrescat: toto conatu laborat. Si per teip
sum predicare non poteris: multotiens ab eo asinus et cor
nutus vocaris. Non fudit in doctrinam. et multiplicat ca
lumniam. Velis nolis contra te predicator permanet. q
totum populum tuum ad brachium suum habet. Ecce mi
iobannes potes bibere calicem et curam suscipere pasto
ralem. essentialia solum tibi sacramenta proposui: de ac
cidentalibus infinitis nec mentionem feci. Quod cotidie
ex aduerso te infestat: qz est qui numerat? Ad curaz igitur
pastoralem suscipiendam meritu ponderans. fideliter cō
sulo Obprobrium censens penitus disuadeo. Quantum
igitur ecclesiasticum regimen est meritorium: tantum est
onerosum. Quantum excelsum: tantum ignominiosum.
Quid est q plures religionem intrant: et in eadem non p
seuerant. multi ecclesias suscipiunt. et non multo tempore
effluxo dimittunt. Nisi quia isti scilicet religiosi duram cō
tra vicia ante non ponderarunt pugnam. et isti acerbam

prius non masticauerunt miseriam. Ego quidem usque huc
pastorale onus portavi. Sed quia tribulationes quibus
non mereor sustineo. Ecclesiam meam pro beneficio non
curato quantociti⁹ possum commutabo. Quapropter si
poteris patienter quas dixi sufferre calumnias secure eccle-
siam suscipe. Si sustinere non potes nec unquam sustinueris
erumnas: potius alias ecclesiasticas portare curas dimitte
te. Tu enim omni honore et reuerentia quod non ego sed plu-
res de te affirmant: es dignus. Cum non solum in septem
artibus liberalibus. imo in totius sacre scripture quodam
dammodo sis expertus semitis. Non ergo te decet tantus
virus/ ecclesie lumen per tot miseras obfascari: modo sup-
poni. Sed saluatore testante ab omnibus curis expeditus
super candelabrum Hoc est excelsam cathedram locari Et in
summa reuerentia haberi. Quia ut multi peccatores in pec-
catorum suorum tenebris ambulantes peccata sua super car-
bones nigra videant. Videndo recognoscant. Recognos-
cendo defleant. Deflendo confiteantur. Confitendo peni-
teant. Penitendo purificentur. Purificati mundi perman-
eant. Et tandem ad celestem mundiciam Hoc est eternam fe-
licitatem. Ad quam creati sunt perveniant. Prestante domino
nostro iesu christo. Vale.

Explicit epistola de miseria curatorum seu plebanorum

Il. 1485 2

8 Ld.

Knapp

Verzeichnis der in der
[unintelligible] (Hamburg, 1759)

H. 1611: Pa. 559

Seite 244

Verzeichnis der in der [unintelligible]

8. 1485 2

Epistola de Miseria Curatorum

Strassburg, Johann Prüss, [c. 1488/93]

Printed with gothic types, in quarto form, 37 lines to a page. It has 8 leaves; the size of a leaf is 187×130 mm., while

the text measures 148×89 mm. Large initial letters.

*Hain *6611; B.M.C., Part I, p. 125.*

ON the back of the title-page is a large woodcut, depicting the subject matter — the misery of curates. In the center of the picture stands the curate, surrounded by his nine “devils.” They are: the bishop on his right and the magistrate on his left; and in addition the sexton, chaplain, preacher, and a peasant in one group, and a church-member and the step-father in another; from a window, with spoon in hand, the cook overlooks the scene.

The little book recounts with great seriousness the harassments to which these people subject the poor parish priest. The church-member treats him as if he were his subordinate. The sexton, although small in office, is great in power of persecution; he notices everything that goes on in the curate's house and carries his secrets to his enemies. The cook domineers over him, exposing him, besides, to constant temptation. The stepfather is a nuisance, going around begging among the church-members and clamoring against the so-called comforts of the curate. The peasant, without any mind of his own, vilifies his sermons, but never offers a penny at collections. The magistrate is overbearing; the wider his jurisdiction, the more tyrannical he is. But the bishop, too, is a devil; no matter how much one contributes to his income, he demands more. The chaplain neither sings nor reads the text properly; staying up at night in the tavern, he is half asleep in church. And finally there is the preacher; arrogant because of his success in the pulpit, he regards the priest as nothing.

This epistle was obviously very popular in its time, since it was printed in a number of cities. The woodcuts appear in the editions published at Leipzig, Nuremberg and Magdeburg, besides in those produced at Strassburg. The cuts are all alike, although the one in the present volume is somewhat larger than the others.

Bought in March 1937.

